

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év február hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. április 20. napján kihirdetett KB.II.21/2011/14. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat az ellene szolgálatban kötelességszegés vétsége (a Btk. 348. § (1) bekezdése) miatt emelt vád alól **felmenti**.

Az eljárás során felmerült 40.518 (negyvenezer-ötszáztizennyolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet a katonai ügyész a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. április 20. napján kihirdetett Kb.II.21/2011/14. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében és ezért 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 40.518 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.687/2012/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság indokolásából mellőzze azt a megállapítást, hogy „a vádlott a kellő figyelmet és körültekintést elmulasztotta”, mert ez a megállapítás a rendelkező résszel és az indokolás egyéb megállapításaival ellentétes. Indítványt tett az elsőfokú ítélet helybenhagyására. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú ítélet indokolása és rendelkező része csak egyetlen körülmény tekintetében ellentétesek, ezért nem indokolt a határozatot a Be.373.§ (1) bekezdés III/b. pontja alapján hatályon kívül helyezni.

A vádlott a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolásait. Ebben kifejtette, hogy magát a megállapított tényállást nem vitatja, csupán azt, hogy magatartásával bűncselekményt követett el. Az őrutasítás az adott területre vonatkozóan ellenőrzést ír elő, amely időszakos figyelemmel kísérést jelent. Folyamatos figyelemmel kísérést nem rendeltek el, ahhoz külön eligazítást kellett volna tartani. Kifejtette azon álláspontját, hogy valaki

tényleg felelőssé tehető a cselekményért, de nem ő, tehát nem az a személy, aki a kulccsal történő nyitásról a szükséges információt nem kapta meg. Kifogásolta továbbá, hogy a tárgyaláson nem tekintették meg a biztonsági kamera felvételét, pedig az szükséges lett volna, így az sem tisztázott, hogy ő ténylegesen mikor lépett ki az őrhelyiségből, hogy a biztosítási feladatát megkezdje. Kifejtette továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében fogalmilag az adott bűncselekmény gondatlan elkövetését indokolta meg, amely legfeljebb fegyelmi vétség megállapításának alapjául szolgálhat. A Btk.348.§ (1) bekezdésében írt vétség csak szándékosan követhető el. Álláspontja szerint a jelen ügyben a szolgálatra vonatkozó szabályok súlyos fokú megszegése nem, legfeljebb enyhe fokú megszegése valósult meg. Tulajdonképpen a felmentését kérte.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifogásolt az elsőfokú ítélet tényállásában annak megállapítását, hogy „az ajtó távműködtetésű nyitógombja meghibásodott”, mert nem a nyitógomb hibásodott meg, hanem a teljes biztonsági rendszer, így egyetlen ajtó sem volt nyitható távműködtetéssel. Ilyen jellegű meghibásodás esetén a vádlott figyelmét fel kellett volna hívni, azonban ez nem történt meg. Csak akkor hívták fel telefonon, amikor már kilépett az őrbódéból. Kifogásolta a védő azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában helytelenül rögzítette azt, hogy az ajtó belülről kártyával volt nyitható, az ugyanis csak kulccsal volt nyitható. A védő a felmentés indokaként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet indokolása 4. oldal 3. bekezdésében azt rögzítette, hogy a vádlott a kellő figyelmet és körültekintést elmulasztotta, amely magatartás gondatlan elkövetési magatartást valósít meg. Az adott bűncselekménynek gondatlan elkövetési alakzata nincs. Álláspontja szerint az ítélet 4. oldal 4. bekezdésében helytelenül rögzítette a bíróság azt is, hogy a vádlott cselekményével a szolgálat ellátására vonatkozó szabályokat súlyosan megszegte, ugyanis ez a vádlotti szabályszegés súlyosnak semmiképpen sem tekinthető. Ezért védencének bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat értékelte, és indokolási kötelezettségének eleget tett. Tárgyalása során kihallgatta a vádlottat, valamint a tanúként a cselekményről tudomással bíró szolgálati személyeket, és a releváns okiratokat a megfelelő formában a bizonyítás anyagává tette. A vádlott a

tárgyaláson a tényekre kiterjedően részletes vallomást tett, azonban vitatta, hogy ezen magatartásával bűncselekményt követett volna el, magát a bűncselekmény szintű felelősséget tagadta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben iratellenes megállapítást tartalmaz. Ezért a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban helyesbíti, annak 2. bekezdésében, hogy: "...az ellenőrzése alatt álló ajtó és a teljes biztonsági rendszer elektronikája meghibásodott, és emiatt az távműködtetéssel nem, csak kulccsal volt nyitható".

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként helyesbített tényállás már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A Btk.348.§ (1) bekezdésében írt szolgálatban kötelességsszegés vétségét az követi el, aki ör-, ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban elalszik, szeszeseitelt fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi.

A Legfelsőbb Bíróság a BH.1998/371. számú eseti döntésében kifejtette, hogy a szolgálatban kötelességsszegés vétségének a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezés más módon, súlyos megszegésével való megvalósítása csak szándékosan követhető el. A figyelmetlenségből származó mulasztással, - mely a gondatlanság fogalomkörébe tartozik - az említett bűncselekmény megvalósítása fogalmilag kizárt. Az elsőfokú bíróság az ítélet 4. oldal 3. bekezdésében helytállón állapította meg, hogy a vádlott a szolgálati feladatait azért nem látta el időlegesen, mert a kellő figyelmet és körültekintést elmulasztotta. A történeti tényállás 2. bekezdésében a vádlott elvárható kötelező figyelés elmulasztását rögzítette. Ezen magatartás azonban gondatlan magatartásnak tekintendő. A Btk.14. §-ában foglaltak szerint ugyanis gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja magatartásának lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, úgyszintén az is, aki e következmények lehetőségét azért nem látja előre, mert a tőle elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztja. A vádlott az adott rendelkezés második fordulata szerinti hanyag gondatlansággal valószínűsítette meg cselekményét. A történeti tényállás és a rendelkezésre álló bizonyítékok tehát nem a szándékos elkövetést támasztották alá. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat az ellene szolgálatban kötelességsszegés vétsége miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - bűncselekmény hiányában - felmentette. A vádlott felelőssége így legfeljebb fegyelmi vétség elkövetése tekintetében lenne vizsgálható, de a vádlott szolgálati viszonyának 2012. február 29. napján történt megszűnése miatt erre már nincs lehetőség.

A felmentő rendelkezésre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be.339.§ (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen a katonai ügyész részére biztosított fellebbezés lehetősége a Be.386.§ (1) bekezdés c) pontján alapszik.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2013. február 8.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.II.21/2011/14. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős.

Budapest, 2013. március 19. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Iván Erika
bírószági ügyintéző